

Europejski przemysł etanolowy wciąż zмага się z rosnącym importem do Unii Europejskiej produktów zawierających odwodniony alkohol etylowy w mieszankach z benzyną. Jedynym istniejącym uzasadnieniem dla wprowadzania na rynek produktów tego rodzaju jest ominięcie konieczności uiszczenia wyższych stawek celnych tj. zamiast obowiązującej w przypadku skażonego etanolu o kodzie CN 2207 20 stawki 102³ euro/m³ omawiane mieszaniny importowane są jako produkty sklasyfikowane pod kodem CN 3824, dla których cło wynosi od 0 do 30 euro/m³

³

. Taki stan rzeczy w sposób drastyczny destabilizuje rynek etanolu Unii Europejskiej powodując nienaturalne obniżanie cen.

Europejscy wytwórcy etanolu bardzo mocno odczuwają wpływ nieuczciwej konkurencji, co podważa sensowność poczynionych ogromnym kosztem inwestycji w instalacje produkcyjne, które miały pomóc w realizacji celów ustanowionych przepisami Dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. W rezultacie zjawiska, o którym mowa, 5 dużych fabryk etanolu już wstrzymało swoją produkcję: 3 z krajów nadbałtyckich, a także po jednym zakładzie z Czech i Wielkiej Brytanii. Jednocześnie, największa instalacja do produkcji etanolu zlokalizowana w Holandii zmuszona została do przynoszącej straty limitacji produkcji z uwagi na ograniczony zbyt biokomponentu po realnych ekonomicznie cenach rynkowych. Krajowa Izba Biopaliw wyraża opinię, że kontynuacja obecnego stanu rzeczy może spowodować również pogłębienie analogicznych problemów, z jakimi borykają się polscy wytwórcy etanolu i w konsekwencji konieczność dywersyfikacji swojej działalności ze wszystkimi negatywnymi konsekwencjami w zakresie wykorzystania krajowego potencjału produkcyjnego biopaliw.

ePURE, ponadnarodowa organizacja zrzeszająca i reprezentująca europejskich producentów etanolu, z którą Krajowa Izba Biopaliw stale współpracuje, wielokrotnie już sygnalizowała problem na szczeblu Komisji Europejskiej. Stoimy na stanowisku, że wprowadzenie jasnych i klarownych zasad klasyfikacji nie tylko może ograniczyć obecnie obserwowane nieuczciwe praktyki ze strony importerów, lecz także pomoże w uniknięciu przyszłych niespójności w zakresie klasyfikacji mieszanin etanolu z benzyną w różnych proporcjach pomiędzy krajami członkowskimi UE.

W związku z powyższym Zarząd KIB wystąpił do Ministerstwa Gospodarki o zainicjowanie działań w celu oficjalnego zwrócenia Dyrektorowi Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej Jean-Luc'owi Demarty na przedmiotową kwestię oraz postulowanie na forum wspólnotowym rozwiązania polegającego na zaklasyfikowaniu pod kodem CN 2207 20 00 produktów zawierających co najmniej 70% etanolu i maksymalnie 30% benzyny.